JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 19den DECEMBER, 1829. N. 52

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy met eene missive van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen dd. 20sten November ll. La. C. No. 514-128, ontvangen hebben de natemeldene Publicatie van den Gouverneur Generaal in Rade betrekkelyk tot het afsluiten der belasting registers en het behoorlyk vereffenen der onderscheidene dienstjaren. mitsgaders de bepaling van den tyd, wanneer de vorderingen van de publieke administratie ten laste van partikulieren. zoo wel als van deze ten laste der publieke administratie zullen verjaren, ten einde aan dezelve publicatie publiciteit te geven, zoo als ook daaraan publiciteit gegeven wordt by deze; luidende de gemelde publicatie als volgt:

PUBLICATIE.

Betrekkelyk het afsluiten der belasting-registers en het behoorlyk vereffenen der onderscheidene dienstjaren, mitsgaders de bepaling der tyd, wanneer de vorderingen van de publieke administratie ten laste van partikulieren, zoo wel als van deze ten lasten der publieke administratie zullen verjaren.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat de geregelde loop der openbare administratie vordert, dat de verschillende dienstjaren behoorlyk worden uit een gehouden, en op voegzame tydstippen geheel worden afgesloten en vereffend.

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen en vast te stellen, zoo als geschiedt by deze:

Art. 1.

Te rekenen van 1e. January 1830 en vervolgens, zullen alle actien wegens achterstallige belastingen, zoo wel voor de Hoofdbesturen als Gemeente Besturen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen verjaard zyn, na verloop van den tyd van drie jaren, te rekenen van den laatsten December van elk Jaar, waarin eenige belasting mogt zyn verschuldigd, in dier voege, dat de administratie niet ontvankelyk zyn zal in eenige vordering, welke ouder mogt zyn dan drie jaren, te rekenen van den laatsten December van het jaar, waarin de belasting had kunnen en behooren te worden ingevorderd; wordende de verschillende finantieele ambtenaren personeel aansprakelyk gesteld, dat de verschuldigde belastingen binnen den hierboven bepaalden tyd geinkasseerd, immers deswegens binnen den bepaalden tyd vervolgingen geinstitueerd zyn.

Art. 2.

Alle pretentien van particulieren ten laste van de publieke administratie, het zy van de Hoofd of van de Gemeente Besturen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zullen verjaren in voege als in de volgende Artikelen is vermeld.

Art. 3.

Binnen de zes eerste maanden van elk jaar, te beginnen met het aanstaande jaar 1830, zal elk en een iegelyk die eenige nog onvoldane vorderingen, loopende over het jaar, hetwelk de voormelde zes maanden voorafgaat, ten laste eeniger autoriteit of administratie, zonder eenig onderscheid, in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen mogt hebben, gehouden en verpligt zyn voorschrevene vorderingen van de vereischte bewysstukken vergezeld, in te dienen.

Art. 4.

Alle zoodanige pretentien, welke niet binnen den termyn, by voorgaand artikel bepaald, zullen zyn ingediend, zullen worden gehouden voor verjaard en vernietigd.

Art. 5.

Onder de pretentien in de voorgaande artikelen bedoeld, zyn niet begrepen de burgerlyke, militaire en kerkelyke pensioenen, de vaste traktementen en soldyen van de burgerlyke en militaire ambtenaren en bedienden en alle zoodanige andere pretentien, welker bedragen bepaald en welker afdoening en betaling gebruikelyk is, zonder dat eene voorafgaande aanvrage of productie van stukken, van de zyde der belanghebbenden gevorderd wordt.

Art. 6.

De indiening van alle pretensien in het 3de Artikel bedoeld, zal, ten allen tyde, behooren te geschieden by zoodanige administratien, kollegien, autoriteiten of ambtenaren, als welke de orders tot het doen der leverancien of anderszins gegeven hebben, en op de wyze by elke administratie, kollegie of autoriteit gebruikelyk en voorgeschreven; en zullen de belanghebbenden geacht worden door dusdanige indiening aan het gestatueerde by de wet te hebben voldaan, terwyl aan dezelve wordt onverlet gelaten om van de administratie, het kollegie, de autoriteit of den ambtenaar, aan welke zy hunne pretentie hebben ingeleverd, een bewys van die inlevering te vorderen, ten einde zich in allen gevalle daardoor tegen de applicatie der prescriptie by het 4de Artikel dezer wet bepaald, te kunnen vrywaren.

En opdat niemand hiervan eenige onwetenheid voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd, zoo te *Suriname* als in de onderscheidene Eilanden, en voorts in het Gouvernements-Blad geinsereerd.

Aldus gedaan en gearresteerd aan *Paramaribo*, den 27 October des Jaars 1829, van Zyner Majesteits regering het zeventiende.

CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramariba* den 31 October daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Gearresteerd op Curaçao den 9den December 1829, het 17de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnatie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy met eene missive van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen dd. 12den November ll. La. C. No. 492-112 ontvangen hebben de na te meldene resolutie van den gemelden Heer Gouverneur Generaal van den 12den der evengemelde maand No. 561, tot wegneming van allen twyfel welke schynt te bestaan omtrent het regt verstand van art. 21 der Zegel ordonnantie gearresteerd den 28sten July 1828, opzigtelyk de geldigheid in regten van ongezegelde of niet behoorlyk gezegelde documenten, waarvan de boete betaald en de gefraudeerde zegelregten voldaan zyn geworden, ten einde aan dezelve resolutie executie en publiciteit te geven, zoo als dan ook daaraan publiciteit gegeven wordt by deze; luidende de gemelde resolutie als volgt:

GOUVERNEMENT GENERAAL.

PARAMARIBO,

Donderdag den 12 November 1829.

No. 561.

Getal der Bylagen.

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Willende den twyfel wegnemen welke in de Curaçao schynt te bestaan omtrent het regt verstand van art. 21 der Zegel ordonnantie gearresteerd den 28sten July 1828.

Heeft goedgevonden en verstaan;

by interpretatie van het gezegde artikel, te bepalen zoo als geschiedt by deze, dat ongezegelde of niet naar vereisch der wet gezegelde documenten, na dat de boete daarop gestelde zal zyn betaald, in regten mogen geproduceerd en aldaar zullen worden aangenomen even als of dezelve op behoorlyk zegel waren geschreven, met dien verstande nogtans dat op zoodanige stukken behoorlyk blyke van de betaling der beloopene boete en de voldoening van het gefraudeerde Zegel regt; zullende de administrative autoriteit wien zulks aangaat, dienvolgens by het aanbieden van zoodanig stuk, indorso behooren te stellen dat de voorschreve boete met het gefraudeerd zegelregt is voldaan.

Afschrift dezer zal, by geleidende missive, worden gezonden aan den Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden om daaraan de vereischte executie en publiciteit te geven,

De Gouverneur Generaal voornoemd,

(get) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A VAN DER MEE.

Voor eensluidend afschrift,

De Algemeene Secretaris,

(get.) G. A. VAN DER MEE.

Aan den Heer Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Gearresteerd op Curaçao den 9 December 1829, het 17de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato ut supra.

(w. g) W. PRINCE, Sec

WY Directeur ad-interim in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal, overeenkomstig het 13de artikel der ordonnantie op de heffing van het klein zegel in deze kolonie, door ZynerMajesteits Commissaris Generaal voor de Nederlandsche West-Indische bezittingen, by besluit van den 28sten July 1828 gearresteerd en waaraan op den 8sten October deszelven jaars alhier publiciteit gegeven is, geene andere kwitantien dan eeniglyk die welke de som van tien guldens niet te boven gaan van het regt en de formaliteit van het zegel zyn geeximeerd, terwyl volgens het nog bestaande tarief op den impost van het klein zegel geene kwitantie anders dan vyftig guldens en daarboven aan het zegelregt onderhevig is, waardoor twyfel is ontstaan, of door het afgeven van kwitantien zonder zegels voor eene som minder dan vyftig guldens, eene overtreding van de hiervorengemelde zegel ordonnantie zoude plaats hebben.

En alhoewel uit de latere bepaling, dat slechts kwitantien, welke de som van tien guldens niet te boven gaan, vry van het zegelregt zouden zyn, van zelve volgde dat alle kwitantien die de som te boven gaande aan het zegelregt onderhevig waren, en dat tot dusdanige kwitantien van meerder dan voor tien en minder dan voor vyftig guldens, immers tot zoo lang dat er nadere bepaling deswege wierde gemaakt, het minste zegel by het evengemelde tarief voor kwitantien bepaald moest worden gebruikt.

Zoo is het dat wy om echter allen verderen twyfel uit den weg te ruimen raadzaam geoordeeld hebben de waarde van het zegel voor kwitantien beneden de vyftig en boven de tien guldens stellig te doen kennen en dezelve voor het toekomende, aanvang nemende met den eersten January van het aanstaande jaar 1830, in evenredigheid met die van kwitantien voor meerdere sommen provisioneel te stellen; dientengevolge hebben goedgevonden en besloten provisioneel te bepalen, gelyk hierby wordt bepaald, dat: van en met den eersten January 1830, het zegelregt op kwitantien voor meer dan tien en minder dan vyftig guldens zal zyn: vyftien centen.

Gearresteerd op Curaçao den 17den December 1829, het 17de jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur ad interim in Rade voormeld,

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennisse van my,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal de rekeningen wegens het een percent patentregt sedert den 1sten July tot ultimo September 1829 uitgeschreven en bezorgd zyn, zoo hebben wy, overeenkomstig de deswege bestaande verordeningen, goedgevonden en verstaan te bepalen en hierby kennelyk te maken, dat de Raad van Policie op Dingsdag den 22sten dezer, des voormiddags te elf ure in de Raad kamer op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam vergaderen zal, om tot 'snamiddags te een ure, zitting te houden, ter aanhooring van en beslissing over de belangen der genen, dewelke vermeenen mogten redenen van bezwaar tegen de aan hen bezorgde rekeningen te hebben.

Gearresteerd op Curaçao den 18 December 1829, het 17de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat door den Kommandant der Genie alhier voorgedragen en door ons goedgekeurd zyn, de na te meldene voorbehoedmiddelen om aanvang nemende op morgen den 10den dezer, aangewend te worden tot voorkoming van alle schade en ongelukken die nog, niettegenstaande de bereids gebezigd wordende voorzorgen, zouden kunnen veroorzaakt worden door het doen opspringen der rots op Pietermaai tot het daarstellen eener fortificatie gracht; zullende dezelve behoedmiddelen bestaan in het plaatsen van eenen vlagge stok en eene klok op de burger battery, aan welken stok eenige oogenblikken voor dat de mynen zullen worden ontstoken, eene roode vlag zal geheschen worden, welke tot na de ontbranding van al de mynen zal opblyven; terwyl de klok zal geluid worden zoo wel vóór den aanvang van den arbeid des morgens te elf ure als na het eindigen van dien vóór of te twee ure 'snamiddags, en wel zulks dagelyks, met uitzondering van zon en feestdagen, tot waarschouwing van de ingezetenen om op hunne hoede te zyn tot vermyding of voorkoming van alle schade en ongelukken die anderszins zouden kunnen plaats hebben.

Gearresteerd op Curaçao den 9den December 1829, het 17de Jaar van ZynerMajesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.

(w g) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 18den December 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennisse van algemeen by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den December 1829.

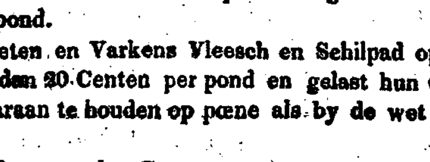
HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand December zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden als Gemagtigden van den Heer GEORGE CURIEL, zullen op Maandag den 21sten dezer vóór het Pakhuis van de Heeren Theod. Jutting & Abm. De Veer jr. by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Een Huis gelegen in de Heere Straat 1 Wyk No. 44.
Een dito „ „ KeukenStraat 1 Wyk No. 69.
Een dito „ „ KuiperStraat 4 Wyk.
Een dito gelegen aan de Overzyde dezer Haven 4 Wyk No. 276.

G. F. LENZ.
ABM. DE VEER Jr.

Den 4den December 1829.

TE KOOP

By AUGUST MULLER,

Zeer fyn Blaauw en Zwart Laken; fyn Teeken Papier, Groene Kaas, &c. aangebragt per de Nederlandsche Brik Kroon Princes der Nederlanden.

Boekhouder Controlleurs Kantoor.

ALS daartoe geautoriseerd zynde zal de Boekhouder Controlleur onder nadere approbatie van den Hoog Ed. Gestr. Heer Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden &c. &c. &c. met de voordeeligste inschryvers contracten aangaan ter levering van de onderstaande benoodigheden en behoeften gedurende het aanstaande jaar 1830, namelyk:

a. Versch Vleesch voor het Militaire Hospitaal.

b. Het bakken van Brood ten behoeve van het Militaire Garnizoen.

c. Onderscheidene benoodigheden voor het Hospitaal.

d. Schryfbehoeften aan 'sRyks Magazynen, als mede Olie, Kaarsen en Lampkatoen, zoo wel aan dezelve Magazynen als van de Militaire administratie.

e. Mais voor de Lands Slaven, zoo wel hier als te Bonaire (zullende de levering voor de Slaven te Bonaire aldaar moeten geschieden).

f. Vlaggen en lynen, Wimpels, Seinballen, Ezels matten, Blik en Yzerwerk.

g. Water voor het Garnizoen, Hospitaal, Lands Slaven en den Vestingbouw en fourage voor Ezels.

h. Water voor het Fort Beekenburg.

i. Tarwe Meel, Hollandsche Jenever of Brandewyn en Azyn aan 'sLands Magazynen.

Die gading hebben kunnen zich tot bekoming van nadere informatie vervoegen ten bovengemeld kantoor, alwaar ook de biljetten van inschryving tot Dingsdag den 22sten dezer maand December tot des middags te 12 ure zullen worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 4den December 1829.

BEKENDMAKING.

ALS daartoe geautoriseerd zynde brengt de Boekhouder Controlleur ter kennis van die genen dewelke wegens armoede voor de Belasting op het Personeel en Mobilair over dit jaar gedolceerd hebben en welker rekeningen terug zyn gehouden, dat zy provisioneel voor het verschuldigde der genoemde belasting niet zullen worden aangesproken en de gezegde rekeningen als opgeschort zullen worden beschouwd, tot dat er bevelen van hooger hand zullen zyn ontvangen.

J. PH. BOSCH.

Den 5den December 1829.

BEKENDMAKING.

DAAR de Boekhouder Controlleur by voortduring ontwaart dat eenige der ingezetenen, die hunne slaven verkoopen of veralieneren, dezelve niet komen aangeven op de dagen daartoe bepaald by het 14de artikel der publicatie van den Commissaris Generaal dd. 26sten Feb. 1828; zynde van den eersten tot en met den 8sten January, doch dat zy zulks doen op buitengewonen tyd wanneer daarvan geen notitie kan genomen worden, zoo is het dat hy de ingezetenen hierby herinnert, dat alleen van den 1sten tot en met den 8sten Jan. (zoo als boven gezegd) de slaven die zy verkocht of verallieneerd hebben, kunnen worden afgeschreven, als mede dat de eigenaars van slaven opgave moeten doen van de kinderen, die hunne slavinnen in het afgeloopen jaar hebben verwekt.

J. PH. BOSCH.

Den 16den December 1829.

*** *OVERLEDEN*—Op Donderdag den 17den dezer Mevrouw MARIA WILHELMINA KAMPHUIZEN, laatst Weduwe van den Heer JOHANNES ADRIANUS ENGELBRONN, geboren te Amsterdam den 16den Maart 1764; strekkende deze tot kennisgeving aan Bloedverwanten en Vrienden.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—DECEMBER.

14.	bark Maria Manuela, Fernandez,	Coro
	golet Sirena, Franson,	St. Thomas
	bark Twee Vrienden, Bareth,	Aruba
	—— Mary, Dammers,	Isle d'Aves
	golet Midad, Viole,	Trinidad
	—— Piggy Thomas, Thorndike,	New York
17.	—— Merced, Mesenol,	St. Domingo

UITGEKLAARD—DECEMBER.

12.	golet Dorethea, Evertsz,	
15.	—— Generaal van den Bosch, La Roche,	
16.	bark Victoria, Tines,	
	—— Twee Vrienden, Bareth,	
17.	—— Maria Manuela, Fernandez,	
	—— Carmen, Gil,	

☞ Ten gevolge der aanstaande feestdagen op Vrydag en Zaturdag, zullen wy onze Courant op Donderdag avond uitgeven.

Verleden Woensdag den 16den dezer is Z. M. brik Courier, gekommandeerd door den kapitein luitenant van der Straten, van La Guayra aangekomen; en aan boord van dezelve de Weledele Gestrenge Heer R. F. van Raders, Majoor by het Garnizoen alhier, benevens ZynEd. Echtgenoot en Dochtertje.

Van de Columbiaansche overkust hebben wy deze week niets byzonders vernomen. De staatkundige aangelegenheden van Venezuela zyn in denzelfden staat als wy reeds gemeld hebben, aangezien Paez zich nog niet stellig verklaard heeft, voor de afscheuring van Venezuela; hy wacht den 2 January af, wanneer het Congres zal gezeten hebben.

Wy vernemen tevens dat Generaal Cordova gesneuveld is. Hy is met zyne troepen verslagen geworden en krygsgevangen gemaakt door den Generaal Oleary; en was zwaar gewond, en aan de gevolgen zyner wonden overleden.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

Londen, Oct. 16.—Onze dagbladen behelzen den inhoud van het vredes-tractaat tusschen Rusland en de Verhevene Porte, den 14den in Adrianopel onderteekend.—Hetzelve is in 16 artikelen vervat. Al het geen de goed onderrigte duitsche bladen, omtrent de voornaamste bepalingen van den vrede, hebben medegedeeld, wordt bevestigd. De Porte staat niets af in Europa; de Pruth blyft de grensscheiding tusschen beide de Staten. De vorstendommen blyven schatpligtig aan en onder de suzereiniteit van Turkye. In Azie wordt eene smalle streek gronds aan Rusland afgestaan, in zich bevattende de vestingen Poti en Anapa; alsmede Akhaltzick. De zes districten, van Servie afgescheiden, zullen weder by die provincie worden gevoegd, en de bepalingen van het tractaat van Akkerman zullen onmiddelyk op die provincie worden toegepast.

By het tractaat zelf wordt de schadevergoeding aan den russischen handel op 1 1-2 millioen hollandsche ducaten bepaald:—te betalen in achttien maanden, en wordt erkend, dat de Porte aan Rusland eene schadevergoeding voor de kosten van den oorlog verschuldigd is, waarvan het bedrag nader moet worden vastgesteld.

Ten aanzien van Griekenland onderwerpt zich de Porte aan het tractaat van Londen, en bepaaldelyk aan het protocol van 22 Maart 1829, te Londen, betrekkelyk de grenzen van den nieuwen Staat; deszelfs regeringsvorm, enz. tusschen de drie mogendheden gehouden en goedgekeurd.

De wyze van ontruiming van het turksch gebied is, by een byzonder tractaat geregeld, doch, na het teekenen van het verdrag, voor welks ratificatie een uiterlyke termyn van zes weken is gelaten, hebben de vyandelykheden moeten worden gestaakt. Alle de krygsgevangenen zullen na de ratificatie, zonder eenig losgeld, in vryheid worden gesteld.

Voorts wordt by het tractaat bepaald, dat aan de Russische onderdanen in Turkye eene volledige handelsvryheid zal zyn verzekerd, en dat die onderdanen daar te lande uitsluitend zullen verblyven onder de regtspleging en het bewind der Russische ministers en consuls;—dat hunne schepen niet door de Turksche overheden zullen worden onderzocht, maar dát, zoodra de gevorderde regten van de lading zullen zyn betaald, over die lading en zonder eenige verdere verhinderingen van de zyde der genoemde overheden, zal mogen worden beschikt; dat voorts de Bosphorus en de Dardanellen reeds zullen geopend zyn voor Russische koopvaardy-schepen, en voor de koopvaarders van alle natien, in vrede met de Porte, heen en weder, geladen of met ballast;—met eene verklaring van de zyde van de Verhevene Porte, dat Rusland het regt heeft, om een waarborg voor deze vryheid van den handel op de Zwarte-Zee te verlangen, doch dat zy plegtig betuigt dezelve in geenerhande wyze te willen belemmeren;—by byvoeging, dat elke inbreuk op deze bedingen, door het hof van Rusland, byaldien op het vertoog van deszelfs minister niet dadelyk regt wordt gedaan, zal kunnen worden aangemerkt als eene daad van vyandelykheid van den kant van Turkye, en, uit den aard der zaak, regt gevende tot wedervergelding.

Eindelyk is men overeengekomen, dat niemand, wegens het gehouden gedrag in den oorlog, het zy ter zake der militaire aangelegenheden, het zy met betrekking tot de betoonde genegenheid aan eene der beide mogendheden, het zy in zynen persoon, het zy in zyne goederen, zal mogen worden vervolgd, en dat deswegens eene volledige amnestie zal worden afgekondigd.

De inhoud der beide afzonderlyke tractaten, is niet bekend. "Men verzekert stellig, dat het bedrag voor de schadevergoeding, van de oorlogskosten by dezelve, op 10 millioenen Hollandsche ducaten wordt gesteld, en dat tevens wordt bepaald, dat de vorstendommen, benevens Silistrie, tot na de afbetaling, door de Russische troepen bezet zullen blyven; dat men daarby wyders overeenkomt, dat de schadevergoeding voor den handel in drie ongelyke termynen zal worden afgedaan, en dat by elk derzelve de Russen een eindweegs zullen terug trekken;—de minste termyn het eerst (zoo dat de ontruiming van Adrianopel al spoedig zoude kunnen volgen). Men blyft volhouden, dat by het twede dezer tractaten wordt voorzien in de benoeming van hospodars door beide de mogendheden, en hun leven lang gedurende, en dat in dit tractaat ook zal zyn melding gemaakt van het slechten en niet weder opbouwen van de werken van Guirgewo, Braila enz.

Frankfort, Oct. 16.—In byzondere berigten uit de vorstendommen van den 25 September wordt gemeld, dat, zoodra de tyding van het ratificeren van het vredes-verdrag zal zyn aangekomen, het corps van den generaal *Krassowski*, het welk laatstelyk voor Schumla heeft gelegen, naar Rusland zal opbreken;—dat de generaal *Kisselew* met 8000 man Moldavie, en de generaal *Phalen* met 12000 Wallachye zal bezetten;—dat de generaal *Roth* de positie van den generaal *Krassowski* voor Schumla zal innemen, en de generaal *Diebitsch* in Adrianopel zal verblyven, in afwachting van de afbetaling van den eersten termyn van de schadevergoeding aan den russischen handel.—Het zeggen was, dat de generaal *Kisselew*, by het vervolgen van den bassa van Scodia, te Sophia had stand gehouden. Het was niet gebleken, dat het tusschen zyne troepen en de Arnauten van genoemden bassa tot eenig gevecht was gekomen, en men meende, dat de laatstgenoemde zich naar Schumla had gewend, ten einde zich by de krygsmagt van den vizier te voegen.

Den 18*den Oct.*—De dagbladen, welke te voren te Patras en naderhand op Egina zyn gedrukt, leveren een overzigt van de beraadslagingen van het nationaal congres van Griekenland, het welk laatstelyk is gescheiden. Een der voornaamste besluiten houdt in, dat het congres ditmaal is uiteen gegaan, om het gouvernement tyd en gelegenheid te laten, tot het ontwerpen van eene grondwet, en dat het hare vergaderingen heeft geprorogeerd tot het tydpunt, waarop het gouvernement hetzelve weder byeen zal roepen, ten einde die grondwet te onderzoeken, en voldoende bevindende, aan te nemen.

Het bestuur van Griekenland is inmiddels gemagtigd, om te doen opmaken alle de schade vergoedingen, welke de Staat aan zyne onderscheidene verdedigers ter zee en te land, zoo wel inwoners van Hydra, Ipsara en Spezzia, als personen behoord hebbende tot de legers van Missolonghi en Karaiskaki, verschuldigd is, ten einde die schade-vergoedingen te voldoen, 1. uit het beloop van 200,000 *stremna's* grond, behoorende tot het nationaal domein; 2. uit een tiende deel van het bedrag der geldleening, welke de natie hoopt buitenslands te zullen kunnen tot stand brengen, en 3. met inschryvingen op een aanteleggen grootboek der nationale schuld, in welks renten jaarlyks naauwkeurig zal worden voorzien. Wyders is het bestuur gemagtigd, om, zoodra de uitgestrektheid der grenzen en de zetel der regering zullen zyn bepaald, en de geldmiddelen het toelaten, eene kerk te stichten, gewyd aan den *Verlosser*,—om twee gedenkteekenen opterigten, het een te Petalidi en het ander te Navarino, en om eene ridder-orde te stichten, onder den naam des *Verlossers*, ten einde vooreerst alleen te worden gedragen door den president, maar, om vervolgens te worden verleend aan zoodanige personen, als, het zy gewapenderhand, het zy op eenige andere wyze, hebben medegewerkt tot het herstel van den Staat, zoodra de regten en het aantal der leden, als mede de vereischten, om de orde te erlangen, door het congres zullen zyn vastgesteld; of zoo veel eerder, als het bewind zulks noodig zal oordeelen.

Parys, Oct. 16.—Uit Toulon wordt van den 9den gemeld, dat het gouvernement kennis heeft gegeven van deszelfs besluit, om een einde te maken aan de twisten met Algiers, en alle de noodige maatregelen te nemen, om de expeditie tegen de maand April gereed te doen zyn. Ten dien einde had men op nieuw proeven genomen met het schieten van bommen, waarvan de uitslag was geweest, dat men de voorkeur had gegeven aan de sloten met percussie en met den vuursteen. De Commissie had gemeend, dat deze laatste de meeste voordeelen in zich vereenigden, en men hield zich bezig met het veranderen der sloten volgens het voorschrift.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK NOV. 17.

VERY LATE AND IMPORTANT FROM EUROPE.

By the Packet ship New York, Captain Bennet, we have received London papers to October 16th, and Liverpool to the 17th inclusive. They contain that important document, which winds up the drama, that has been acting in Europe for the last eighteen months, *the Treaty of Peace between Russia and Turkey*. With some effort we have been able to present it entire. Every one, we think, must be surprised at the moderation of its terms, at a moment when it seemed perfectly easy for the invaders to enter Constantinople. The American reader will notice, with high satisfaction, that by the terms of this Treaty, *the Black Sea, the Dardanelles and the Bosphorus are to be open to all merchant vessels of powers at peace with the Sublime Porte*. All this moderation, however, is constructed by several of the English journals into a cloak to conceal the supposed arbitrary provisions of the supplementary and unpublished Conventions.

Among other things contained in these Conventions, is the amount of indemnity to be paid to Russia for the expenses of the war.

This amount is stated by the London Courier, at not less than 10,000,000 ducats, or about $22,000,000; an amount, says that publication, "so evidently beyond the power of Turkey to pay, though it may not in reality exceed the expenses incurred by Russia during the war, that there is strong reason to expect that the Emperor Nicholas, with a due regard to the consistency of his acts and declarations, and an honorable anxiety to reconcile them together, upon being satisfied that the terms imposed upon the Sultan by his Plenipotentiaries are in reality too grievous, and if enforced would be equivalent to the destruction of Turkey as an independent Empire, will herself relax them, and render them more commensurate with the power of the Porte to satisfy them."

The Sun remarks, "The Treaty bears the stamp of hypocrisy in every article, but if any proof were wanting, it may be found in the simple circumstance of withholding the collateral parts, by far the most important, from public view. If the stipulations in the absent treaties were of an honest character, they would be forthcoming at the same time with the present; but the terms in them would not square with the Emperor's *professions* of moderation, and it would be injudicious to provoke the public indignation of Europe before the Russians are sufficiently prepared for the consequences."—The Courier, referring to the great amount of indemnity, says, "Although the good offices of the other Powers will of course be interposed, it will be more a matter of friendliness, than in consequence of a regular understanding."

One account says, "The indemnity to the merchants is to be paid in four instalments, on the first of which Adrianople is to be evacuated; on the second the Russians retreat beyond the Balkan; on the third, beyond the Danube; and on the payment of the whole sum of 11,500,000 ducats, to leave the Turkish territory altogether.

TREATY OF PEACE BETWEEN RUSSIA AND TURKEY.

In the name of God Almighty!—His Imperial Majesty, the Most High and Most Mighty Emperor and Autocrat of all the Russias, and His Highness the Most High and Most Mighty Emperor of the Ottomans, animated with an equal desire to put an end to the calamities of war, and to establish, on solid and immutable bases, peace, friendship and good harmony between their empires have resolved, with a common accord, to intrust this salutary work to, &c. [Here follow the names and titles of the different Plenipotentiaries on both sides.]

Art. 1.—All enmity and all differences which have subsisted hitherto between the two empires shall cease from this day as well on land as on sea, and there shall be in perpetuity peace, friendship, and good intelligence, between his Majesty the Emperor and Padishah of all the Russians, and his Highness the Padishah of the Ottomans, their heirs and successors to the Throne, as well as between their respective empires. The two high counteracting parties will devote their particular attention to prevent all that might cause misunderstandings to revive between their respective subjects. They will scrupulously fulfil all the conditions of the present treaty of peace, and will watch, at the same time, lest it should be infringed in any manner, directly or indirectly.

Art. 2.—His Majesty the Emperor and Padishah of all the Russians, wishing to give to his Highness the Emperor and Padishah of the Ottomans a pledge of the sincerity of his friendly disposition, restores to the Sublime Porte the Principality of Moldavia, with all the boundaries which it had before the commencement of the war to which this present treaty has put an end.

His Imperial Majesty also restores the Principality of Wallachia, the Banat of Crayova, Bulgaria, and the country of Dobridge, from the Danube as far as the sea, together with Silistria, Hirsova, Matzin, Isakiya, Toulza, Badadag, Bazardjik, Varna, Pravody, and other towns, burghs, and villages, which it contains, the whole extent of the Balkan, from Emine, Bournon as far as Kazan, and all the country from the Balkans as far as the sea, with Siliminea, Jamboli, Aidos, Karnabat, Missanovica, Akhioly, Bourgas, Sizopolis, Kirkkilissi, the city of Adrianople, Lule, Bourgas, and all the towns, burghs and

villages, and in general all places which the Russian troops have occupied in Roumelia.

Art. 3.—The Pruth shall continue to form the limit of the two empires, from the point where the river touches the territory of Moldavia to its junction with the Danube, from that spot the frontier line will follow the course of the Danube as far as the mouth of St. George's, so that, leaving all the islands formed by the different arms of that river in possession of Russia, the right bank shall remain, as formerly, in the possession of the Ottoman Porte. Nevertheless, it is agreed that this right bank shall remain uninhabited from the point where the arm of the St. George separates itself from that of Souline, to a distance of two hours from the river, and that no establishment of any kind shall be formed there, any more than on the islands which shall remain in possession of the Court of Russia, where with the exception of the quarantines which may be established there, it shall not be allowed to make any other establishment or fortifications. The merchant-vessels of the Powers shall have the liberty of navigating the Danube in all its course; and those which bear the Ottoman flag shall have free entrance into the mouths of Keli and Souline, that of St. George remaining common to the ships of war, when ascending the Danube, shall not go beyond the point of its junction with the Pruth.

Art. 4.—Georgia, Imeritia, Mingrelia, and several other provinces of the Caucasus, having been for many years and in perpetuity united to the empire of Russia, and that empire having besides, by the treaty concluded with Persia at Tourkmantchai on the 10th of February, 1828, acquired the Khanats of Erivan and of Naktchivan, the two high contracting Powers have recognised the necessity of establishing between their respective States, on the whole of that line, a well determined frontier, capable of preventing all future discussion.—They have equally taken into consideration the proper means to oppose insurmountable obstacles to the incursions and depradations which the neighboring tribes hitherto committed, and which have so often compromised the relations of friendship and good feeling between the two empires; consequently, it has been agreed upon to consider henceforward as the frontiers between the territories of the Imperial Court of Russia and those of the Sublime Ottoman Porte in Asia, the line which, following the present limit of the Gouriel from the Black Sea, ascends as far as the border of Imerita, and from thence in the staightest direction as far as the point where the frontiers of the Pachaliks of Akhaltzik and of Kars meet those of Georgia, leaving in this manner to the north of and within that line, the town of Akhaltzik and the fort of Khallnalick, at a distance of not less than two hours.

All the countries situated to the south and west of this line of demarkation towards the Pachaliks of Kars and Trebisond, together with the major part of the Pachalik of Akhaltzik, shall remain in perpetuity under the domination of the Sublime Porte, whilst those which are situated to the north and east of the said line, towards Georgia, Imeritia, and the Gouriel, as well as all the littoral of the Black Sea, from the mouth of the Kouben as far as the port of St. Nicholas inclusively, under the domination of the Emperor of Russia. In consequence, the Imperial Court of Russia gives up and restores to the Sublime Porte the remainder of the Pachalik of Akhaltzik, the town and the Pachalik of Kars, the town and the Pachalik of Bayazid, the town and Pachalik of Erzeroum, as well as all the places occupied by the Russian troops, and which may be out of the above mentioned line.

Art. 5.—The principalities of Moldavia and Wallachia having, by a capitulation, placed themselves under the suzerainty of the Sublime Porte, and Russia having guaranteed their prosperity, it is understood that they shall preserve all the privileges and communities granted to them in virtue of their capitulation, whether by the treaties concluded between the Imperial Courts, or or by the Hatti Sheriffs issued at different times. In consequence, they shall enjoy the free exercise of their religion, perfect security, a national and independent administration, and the full liberty of trade. The additional clauses to antecedent stipulations, considered necessary to secure to these two provinces the enjoyment of their rights, shall be inscribed in the next separate act, which is and shall be considered as forming an integral part of the present treaty.

Art. 6.—The circumstances which have occurred since the conclusion of the convention of Akermann not having permitted the Sublime Porte to undertake immediately the execution of the clauses of the separate act relative to Servia, and annexed to the 5th article of the said convention the Sublime Porte engages in the most solemn manner to fulfil them without the least delay, and with the most scrupulous exactness; and to proceed in particular, to the immediate restitution of the six districts detached from Servia, so as to ensure forever the tranquility and the walfare of that faithful and obedient nation. The firman, confirmed by the Hatti Sheriff, which shall order the execution of the aforesaid clauses, shall be delivered and communicated to the Imperial Court of Russia within the period of a month within the date of the signature of the treaty of peace.

Art. 7.—Russian subjects shall enjoy, throughout the whole extent of the Ottoman empire, as well by land as by sea, the full and entire liberty of commerce secured to them by the former treaties concluded between the two high contracting Powers. No infringement of that liberty of commerce shall be committed, neither shall it be permitted to be checked, in any case or under any pretence, by a prohibition or any restriction whatever, nor in consequence of any regulation or measure, whether it be one of internal administration or one of internal legislation. Russian subjects, vessels and merchandise, shall be secure against all violence and all chicanery. The former shall live under the exclusive jurisdiction and police of the Ministers and Consuls of Russia. The Russian vessels shall not be subjected to any visit on board whatever on the part of the Ottoman authorities, neither out at sea nor in any of the posts or roadstead belonging to a Russian subject, after having paid the custom house duties required by the tariffe, shall be freely conveyed, deposited on land, in the warehouses of the proprietor or of his consignee, or else transferred to the vessels of any other nation whatever, without the Russian subjects being required to give notice to the local authorities, and still less to ask their permission. It is expressly agreed upon, that all grain proceeding from Russia shall enjoy the same privileges, and that its free transit shall never experience, under any pretence, any difficulty or impediment. The Sublime Porte engages besides, to watch carefully that the commerce and navigation of the Black Sea shall not experience the slightest obstruction of any nature whatever. For this purpose the Sublime Porte recognizes and declares the passage of the canal of Constantinople, and the strait of the Dardanelles, entirely free and open to Russian ships under merchant flags, laden or in ballast, whether they come from the Black Sea to go into the Mediterranean, or whether, returning from the Mediterranean, they wish to re-enter the Black Sea. These vessels, provided they be merchantmen, or whatever size or tonage they may be, shall not be exposed to any impediment or vexation whatever, as it has been stipulated above. The two Courts shall come to an understanding with respect to the best means for preventing all delay in the delivery of the necessary clearances.—In virtue of the same principle, the passage of the canal of Constantinople and of the strait of the Dardanelles is declared free and open for all the merchant vessels of the Powers at peace with the Sublime Porte, whether bound to the Russian ports of the Black Sea or returning from them—whether laden or in ballast—upon the same conditions as those stipulated for the vessels under the Russian flag. In fine, the Sublime Porte, acknowledging the right of the Imperial Court of Russia to obtain guarantee of this full liberty of commerce and navigation in the Black Sea, solemnly declares that she will never, under any pretence whatever, throw the least obstacle in its way. She promises, above all, never to permit herself in future to stop or detain vessels, laden or in ballast, whether Russian or belonging to nations with which the Ottoman empire shall not be in a state of declared war, passing through the strait of Constantinople and the strait of the Dardanelle, to repair from the Black Sea into the Mediterreanean, or from the Mediterranean to the Russian parts of the Black Sea. And if, which God forbid, any of the stipulations contained in the present article should be infringed, and the reclamation of the Russian Minister on that subject should not obtain a full and prompt satisfaction, the Sublime Porte recognizes, beforehand, the right in the Imperial Court of Russia to consider such an infraction an act of hostility, and immediately to retaliate on the Ottoman empire.

Art. 8.—The arrangements formerly stipulated by the 7th Article of the Convention of Akerman, for the purpose of regulating and liquidating the claims of the respective subjects and merchants of both empires, relating to the indemnity for the losses experienced at different periods since the war of 1806, not having been yet carried into effect, and Russian commerce having since the conclusion of the aforesaid Convention suffered new and considerable injury in consequence of the measures adopted respecting the navigation of the Bosphorus, it is agreed and determined that the Sublime Porte, as a reparation for that injury and those losses, shall pay to the Imperial Court of Russia, in the course of 18 months, at periods which shall be settled hereafter, the sum of one million five hundred thousand ducats of Holland; so that the payment of this sum shall put an end to all claim or reciprocal pretensions on the part of the two contracting Powers on the subject of the aforesaid circumstances.

Art. 9.—The prolongation of the war, to which the present treaty of peace happily puts an end, having occasioned to the Imperial Court of Russia considerable expenses, the Sublime Porte recognises the necessity of offering it an adequate indemnity. For this purpose independently of the cession of a small portion of territory in Asia, stipulated by the fourth article which the Court of Russia consents to receive on account of the said indemnity, the Sublime Porte engages to pay to the said Court a sum of money, the amount of which shall be regulated by mutual accord.

Art. 10.—The Sublime Porte, whilst declaring its entire adhesion to the stipulations of the treaty concluded in London on the 24th of June (the 6th of July), 1827, between Russia, Great Britain, and France, accedes equally to the act drawn up on the 10th of March (22d), 1829, by mutual consent, between these same Powers, on the basis of the said treaty, and containing the arrangement of detail relative to its definitive execution. Immediately after the exchange of the ratification of the present treaty of peace, the Sublime Porte shall appoint Plenipotentiaries to settle with those of the Imperial Court of Russia, and of the Courts of England and France, the execution of the said stipulation, and arrangements.

Art. 11.—Immediately after the signature of the present treaty of peace between the two empires, and the exchange of the ratification of the two Sovereigns, the Sublime Porte shall take the necessary measures for the prompt and scrupulous execution of the stipulations which it contains, and particularly of the third and fourth articles, relative to the limits which are to separate the two empires, as well in Europe as in Asia; and of the fifth and sixth articles, respecting the principalities of Wallachia and Moldavia, as well as Servia; and from the moment when these stipulations can be considered as having been fulfilled, the Imperial Court of Russia will proceed to the evacuation of the territory of the Ottoman empire, conformably to the basis established by a separate act, which forms an integral part of the present treaty of peace. Until the complete evacuation of the territories occupied by the Russian troops, the administration and the order of things there established at the present time, under the influence of the Imperial Court of Russia, shall be maintained, and the Sublime Ottoman Porte shall not interfere with them in any manner.

Art. 12.—Immediately after the signature of the present treaty of peace, orders shall be given to the commanders of the respective troops, as well by land as by sea, to cease hostilities. Those committed after the signature of the present treaty shall be considered as not having taken place, and shall occasion no change in the stipulations which it contains. In the same manner any thing which in that interval shall have been conquered by the troops of either one or the other of the high contracting Powers, shall be restored without the least delay.

Art. 13.—The high contracting Powers while re-establish between themselves the relations of sincere amity, grant general pardon, and a full and entire amnesty to all those of their subjects, of whatever condition they may be, who during the course of the war happily terminated this day, shall have taken part in military operations, or manifested, either by their conduct or their opinions, their attachment to one or the other of the two contracting Powers. In consequence, not one of these individuals shall be molested or prosecuted, either in his person or goods, on account of his past conduct, and every one of them, recovering the property which he possessed before, shall enjoy it peaceably under the protection of the laws, or shall be at liberty to transport himself, with his family, his goods, his furniture, &c., into any country which he may please to choose, without experiencing any vexations or impediments whatever.

There shall be granted besides to the respective subjects of the two Powers established in the territories restored to the Sublime Porte, or ceded to the Imperial Court of Russia, the same term of 18 months, to commence from the exchange of the ratification of the present treaty of peace, to dispose, if they think proper, of their property acquired either before or since the war and to retire with their capital, their goods, furniture, &c., from the states of one of the contracting Powers into those of the other, and reciprocally.

Art. 14.—All prisoners of war, of whatever nation, condition, or sex they may be, which are in the two empires, must immediately, after the exchange of the ratifications of the present treaty of peace be set free, and restored without the least ransom or payment; with the exception of the Christians who, of their own free will, have embraced the Mahomedan religion in the States of the Sublime Porte, or the Mahomedans who, also of their own free-will, have embraced the Christian religion in the territories of the Russian empire.

The same conduct shall be adopted towards the Russian subjects, who, after the signature of the present treaty of peace, in any manner whatever have fallen into captivity, and be found in the States of the Sublime Porte.

The Imperial Court of Russia promises, on its part, to act in the same way towards the subjects of the Sublime Porte. No repayment shall be required for the sums which have been applied by the two high contracting parties to the support of prisoners. Each of these shall provide the prisoners with all that may be necessary for their journey as far as the frontiers where they shall be exchanged by commissioners appointed on both sides.

Art. 15.—All the treaties, conventions, and stipulations, settled and concluded at different periods between the Imperial Court of Russia and the Ottoman Porte, with the exception of those which have been annulled by the present treaty of peace, are confirmed in all their force and effect, and the two high contracting parties engage to observe them religiously and inviolably.

Art. 16.—The present treaty of peace shall be ratified by the two high contracting Courts, and the exchange of the ratifications between the respective Plenipotentiaries shall take place within the space of six weeks, or early, if possible. In faith of which,

(Signed) Count ALEXIS ORLIEF,
Count J. PAHLEN.

In virtue, &c.
(Signed) DIEBITSCH ZABALKANSKY.

London, Oct. 13.—The Turkish Empire seems destined to a speedy dissolution. The last letters from Alexandria, which are to the 30th ult. bring the intelligence that Mehemet Ali, the most powerful as well as the most intelligent Pacha in the dominions of the Sultan, has been making serious and active preparations for declaring his independence of the Porte. It is known that various grounds of division and distrust have long existed between them, but the immediate cause of the present misunderstanding has been a refusal on the part of the Pacha to send the succors required of him for the relief of Constantinople.